

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206699
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8414206699.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v spore žalobkyne: W. S., nar. XX.X.XXXX, bytom G. cesta XXX/X, XXX XX D., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 069 01 Svidník proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, IČO: 542 097 902, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, IČO: 47 258 713, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava (pôvodne CETELEM SLOVENSKO a.s.), právne zastúpený SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 2C/313/2014-110 zo dňa 29. októbra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobkyni sa ich náhrada nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 3 798,39 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd určuje, že zmluvná podmienka uvedená v zmluvných dojednaniach v zmluve č. XXXXXXXXXXXXXXXX z 23.10.2007 článok V. bod V. 5 v znení -„CETELEM je oprávnený účtovať klientovi úrok z omeškania 0,08 % z dlžnej sumy za každý začatý deň omeškania a aj v prípade márneho uplynutia splatnosti akejkoľvek mesačnej splátky (mesačných splátok)“, je neprijateľná zmluvná podmienka.

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na 100% náhradu trov konania, ktoré budú vyčíslené samostatným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne posúdil okrem iného ustanovením § 4 odsek 2 a 5, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“); § 3 ods. 3 a 5, § 5a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, platného a účinného v rozhodnom čase, § 52 ods. 1 a 2, § 53 ods. 1 a 2, ods. 4 písm. i), ods. 5, § 54 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 255 ods. 1, §262 ods. 1a 2, § 298 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa žiadala, aby súd zaviazal žalovaného uhradiť jej sumu 3 798,39 eur, aby určil, že zmluvná podmienka uvedená v zmluvných dojednaniach v zmluve číslo XXXXXXXXXXXXXXXX z 23.10.2007 článok V. bod V. 5 v znení - „CETELEM je oprávnený účtovať klientovi úrok z omeškania 0,08 % z dlžnej sumy za každý začatý deň omeškania a aj v prípade márneho uplynutia splatnosti akejkoľvek mesačnej splátky (mesačných splátok)“, je neprijateľná zmluvná podmienka a aby zaviazal žalovaného k náhrade trov konania. Uviedla, že z dôvodu posúdenia úverovej zmluvy Združením Brániť sa oplatí - BSO, ktoré poukázalo na nedostatky v úverovej zmluve vyplývajúce zo zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch sa rozhodla podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Keďže bola uvedená do omylu žalovaným pri poskytovaní úveru, bola zanedbaná hrubo odborná starostlivosť zo strany žalovaného, čo odporuje dobrým mravom, poukázala na nekalé praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a všeobecných podmienkach. Ocitla sa vo finančnej tiesni a rozhodla sa požičať si od žalovaného finančné prostriedky, prostredníctvom žiadosti/zmluvy o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Na základe žiadosti jej bola schválená výška úveru 300.000,- Sk (9 958,18 eur), s mesačnou schválenou splátkou 5 604,- Sk (186,02 eur), uzatvorená dňa 23.10.2007, číslo žiadosti/zmluvy: XXXXXXXXXXXXXXXX. Čerpala z poskytnutého úveru sumu 9 958,18 eur. Plnila 13 756,57 eur, nevedela však, aká čiastka z toho išla na istinu, úroky, poistenie, poplatky, úroky z omeškania, sankcie a iné. Uviedla, že v predmetnej zmluve ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania a poplatkov, sú netransparentné a v zmluve sa priamo nenachádzajú. Žalobkyňa tvrdila, že na naplnenie transparentnosti je nevyhnutné, aby úroky z omeškania a poplatky boli uvedené priamo v zmluve. Hrubú nerovnováhu umocňuje navyše aj jednostranná možnosť veriteľa meniť RPMN a úverové podmienky. Veriteľ si môže meniť podmienky bez súhlasu spotrebiteľa, čím je hrubá nerovnováha ešte viac umocnená. V súvislosti s neprijateľnými úrokmi a poplatkami, ich zinkasovaním na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie žalovaného o sumu 3798,39 eur.

4. Súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom sp. zn. 2C/313/2014-24 zo dňa 31.mája 2016 v zmysle podanej žaloby. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalovaný. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne, aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne. Uviedol, že nie je pravda, že žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril. Vyjadrenie žalovaného bolo preukázateľne odoslané a doručené, no súd prvej inštancie naň neprihliadol. Taktiež nie je pravda, že sa žalovaný napriek riadne vykázanému doručeniu nedostavil na pojednávanie, nakoľko žalovaný nedisponuje žiadnym predvolaním na pojednávanie v tejto veci. Súd prvej inštancie v rozsudku konštatoval, že hrubú nerovnováhu umocňuje jednostranná možnosť veriteľa meniť RPMN, no prvoinštančný súd neidentifikoval konkrétne ustanovenie zmluvy o úvere, ktoré by takéto konanie žalovanému umožňovalo. Súd prvej inštancie sa tiež dopustil nesprávneho právneho posúdenia veci tým, že v posudzovanom prípade aplikoval 10 ročnú premiáčicu dobu bez toho, aby skúmal, či na strane žalovaného existoval úmysel sa bezdôvodne obohatiť.

5. Súd druhej inštancie uznesením sp.zn. 8Co/59/2017 zo dňa 22.mája 2018 zrušil rozsudok sp. zn. 2C/313/2014-24 a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uviedol, že treba prisvedčiť žalovanému v tom smere, že z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nevyplýva, žeby sa súd prvej inštancie zaoberal vyjadrením žalovaného k veci samej. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia v podstate obsahuje odkaz na žalobu, s ktorou sa prvoinštančný súd stotožnil. Takéto odôvodnenie je však podľa názoru odvolacieho súdu nedostatočné, nakoľko sa nijakým spôsobom nevyporiadava s procesnou obranou žalovaného. Z obsahu napadnutého rozhodnutia jednoznačne nevyplýva, na základe akých skutočností dospel prvoinštančný súd k záveru, že na strane žalovaného vzniklo bezdôvodné obohatenie v konkrétnej výške. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia kombinuje „neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania a poplatkov“, dôvody ktorej však bližšie nevysvetľuje, a hrubú nerovnováhu spočívajúcu v „jednostrannej možnosti veriteľa meniť RPMN a úverové podmienky“, pričom ani tento záver nijako nevysvetľuje (či už odkazom na právne predpisy, či na konkrétne ustanovenie zmluvy). Takéto odôvodnenie podľa názoru odvolacieho súdu nevykazuje znaky uvedené v ustanovení § 220 odsek 2 C.s.p. Súd prvej inštancie dostatočne neodôvodnil ani výrok o určení neprijateľnej zmluvnej podmienky. V tomto smere len poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o povinnosti súdu zaoberať sa nekalými podmienkami a na naliehavý právny záujem žalobkyne. V čom však spočíva neprijateľnosť danej zmluvnej podmienky (po skutkovej a právnej stránke) však prvoinštančný súd neuvádza. Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 220 C.s.p. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti je právne významné ustanovenie § 220 odsek 2 C.s.p., podľa ktorého v odôvodnení rozsudku

súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil a aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Obdobným spôsobom náležitosti odôvodnenia rozsudku upravovalo ustanovenie § 157 odsek 2 O.s.p. v znení účinnom do 30.06.2016. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 odsek 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 220 odsek 2 C.s.p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami, vrátane ich povinnosti svoje rozhodnutia odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje strane konania posúdiť ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Súd druhej inštancie uviedol, že po vrátení veci bude potrebné sa riadne vysporiadať s nárokom žalobkyne ako aj s procesnou obranou žalovaného a prijaté rozhodnutie náležite odôvodniť.

6. Po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom súd prvej inštancie z výsledkov vykonaného dokazovania, zo žaloby, vyjadrení právneho zástupcu žalobkyne a žalobkyne, z vyjadrenia žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu, zo Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru, zo Všeobecných podmienok, z prehľadu úhrad, mal súd preukázané, že žalobkyňa a žalovaný dňa 30.10.2007 uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej čerpala celý poskytnutý úver vo výške 9 958,18 eur (300 000,- Sk) a ako to vyplýva z predloženého prehľadu úhrad za obdobie od 30.10.2007 do 19.2.2014, plnila sumu 13 756,57 eur. Z tohto ale nie je zrejmé, aká čiastka tej ktorej splátky bola pripísaná na istinu, aká na úroky, poistenie, poplatky, úroky z omeškania, sankcie a iné. Súd sa stotožňuje s tvrdeniami uvedenými v žalobe, že v predmetnej zmluve ide o neprijateľnosť zmluvnej podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania a poplatkov. Hrubú nerovnováhu vyvolávajú úroky z omeškania a poplatky pre ich netransparentnosť, tieto sa v zmluve priamo nenachádzajú. Sú uvedené vo Všeobecných podmienkach CETELEM SLOVENSKO, a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Týmito podmienkami sa súd bude zaoberať nižšie. V každom prípade veriteľ zakomponoval do týchto podmienok úrok z omeškania nad zákonom povolenú výšku, teda úrok z omeškania v rozpore so zákonom, keď zmluvné dojednanie v článku V., bod V 5 ho oprávňuje požadovať od žalobkyne ako spotrebiteľa úroky z omeškania vo výške 0,08% denne z dlžnej sumy, čo predstavuje 29,2% ročný úrok z omeškania. Predmetné dojednanie je navyše súčasťou formulárovej zmluvy, vopred žalovaným pripravenej, bez možnosti jeho ovplyvnenia spotrebiteľom - žalobkyňou, čo spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto dojednanie je preto neprijateľné, pretože sa ním zhoršuje postavenie spotrebiteľa - žalobkyne ako to predpokladá ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v súvislosti s § 52 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka. V súvislosti s neprijateľnými úrokmi a poplatkami, ich zinkasovaním na strane vzniklo bezdôvodné obohatenie žalovaného o sumu 3798,39 eur. Pritom úver z úverovej zmluvy je úverom bezúročným a bezpoplatkovým aj preto, že úverová zmluva neobsahuje predpísané náležitosti, neobsahuje rozpis splátky na istinu, úroky a iné poplatky. Pokiaľ ide o zmluvné podmienky, tieto sú napísané nečitateľne malým písmom, sú podľa názoru súdu z toho dôvodu neplatné, sú vytlačené na druhej strane (rube) uvedenej zmluvy/žiadosti veľmi drobným písmom, veľkosť písma nedosahuje ani 1 milimeter, preto takéto zmluvne dojednania nemožno považovať za platné a za vzájomne účastníkmi zmluvy riadne dohodnuté, pretože dlžníkovi (spotrebiteľovi) ich obsah nemohol byť ani známy z uvedených dôvodov. Spôsob resp. formu v akej boli spotrebiteľovi veriteľom tieto zmluvné dojednania ponúknuté (prezentované) treba považovať za nekalú obchodnú praktiku. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. 1 Cdo/320/2013 - „Dovolací súd tiež zdôrazňuje, že neprijateľnou podmienkou môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednania spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, zahrňujúci nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Jednoznačne možno súhlasiť s odvolacím súdom, že text uvedený v úverovej zmluve a v úverových zmluvných podmienkach, je voľným okom nečitateľný. Veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nie to ešte mu porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na neho ako spotrebiteľa. Žalovanému

nič nebránilo zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým obsahom povinností vznikajúcich mu uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu, akou je odkaz na úverové zmluvné podmienky, mali byť minimálne uvedené zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozorňovali na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy v celom rozsahu jej rozsahu.“

7. Čo sa týka vznesenej námietky premlčania treba uviesť, že právny predchodca žalovaného Cetelem Slovensko, a.s. Bratislava ako osoba podnikajúca na finančnom trhu (deň zápisu 10.05.2000) má odbornú prevahu nad spotrebiteľom, ktorému poskytoval svoje služby, a preto bolo možné od neho očakávať, že vo vzťahu k nemu sa bude správať poctivo. V predmete činnosti mal okrem iného i poskytovanie úverov, teda jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov, rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 16. januára 2013, sp. zn. 6 M Cdo 9/2012). Je dôvodné preto predpokladať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením podstatných náležitostí vyžadovaných zákonom č. 258/2001 Z. z. v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane zákonom predpokladaná sankcia, t.j. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzročený (dolus indirectus, tzv. nepriamy úmysel). Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak, ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech (viď rozsudok Krajského súdu v Prešove z 12. decembra 2011, sp. zn. 7Co/84/2011, tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21.1.2013, sp. zn. 2Co 9/2012). Zákonodarca pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení počítá s desaťročnou objektívnou premlčacou dobou, ktorá sa počítá odo dňa, keď k nemu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). Doposiaľ nebola prekonaná judikatúra súdneho dvora Európskej únie o existencii nezanedbateľného nebezpečenstva, že priemerný spotrebiteľ nepoukáže na neprijateľnosť zmluvnej podmienky v čase jej uzatvárania (viď spojené prípady C-244/98 až 244/98). Tým sa ale zákonite natíska otázka, že ak takéto obavy existujú v čase vzniku zmluvy, o čo menšie obavy existujú v čase, keď spotrebiteľ vykonáva reálne plnenie z takejto zmluvnej podmienky. Zdá sa, že je tu rovnaké nebezpečenstvo a reálny život to potvrdzuje, že spotrebiteľa platia z nevedomosti správne aplikovať právo. Je úplne logické sa domnievať, že spotrebiteľa by asi sotva platili, ak by mali vedomosť, že platiť nemajú. Nie sú však chránení neobmedzenú dobu, ale len kým im neuplynie objektívna premlčacia doba, ktorá začína plynúť bez ohľadu na to, či sa dozvedeli o bezdôvodnom obohatení a o tom, kto sa na ich úkor obohatil. Zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby predpokladá to, kedy sa dotknutá osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal. Každý je povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby to právo vedel aj správne aplikovať. Žalobkyňa nemala vedomosť o nedostatkoch úverovej zmluvy, o nich sa dozvedela až po tom, ako zmluvu posúdilo Združenie Brániť sa oplatí -BSO. Kedy k tomu došlo súd vedomosť nemá, ale premlčacia doba nemohla uplynúť už len s poukazom na to, že zmluva bola uzavretá dňa 30.10.2007, žaloba súdu doručená dňa 21.10.2014. Navyiac súčasťou zmluvy bola aj Dohoda o zrážkach zo mzdy v tomto znení: „Klient/ka podľa časti A) Zmluvy a CETELEM SLOVENSKO a.s. sa dohodli na zabezpečení pohľadávok z úverovej zmluvy uzavretej podľa časti B) a C) takto: Klient/ka výslovne a neodvolateľne súhlasí, aby mu/jej v prípade, že sa omešká so splácaním úveru dlhšie ako 1 mesiac, t.j. nezaplatí aspoň dve po sebe nasledujúce splátky úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do výšky stanovenej občianskym súdnym poriadkom v ustanoveniach o výkone rozhodnutia, až do úplného splatenia čerpaného úveru, vrátane príslušenstva (t.j. vrátane úrokov a zmluvnej pokuty), a aby zrazenú sumu poukazoval na účet CETELEM SLOVENSKO a.s.. CETELEM SLOVENSKO a.s. s týmto spôsobom zabezpečenia súhlasí. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy klienta/ky, ako aj na iné príjmy klienta/ky, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou. Náklady spojené s vykonávaním zrážok zo mzdy nesie klient/ka.

8. Súd prvej inštancie s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozhodnutia. K namietanej možnosti veriteľa - žalovaného jednostranne meniť RPMN a úverové podmienky bez súhlasu spotrebiteľa, toto súd zo zmluvy, resp. všeobecných podmienok nezistil, vzhľadom na miniatúrne nečitateľné písmo, nevie na tieto námietky dať jednoznačne odpoveď.

9. Proti rozsudku 2C/313/2014-110 zo dňa 29.októbra 2018 podal včas odvolanie žalovaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietne a zaviazhe žalobcu nahradiť trovy konania žalovanému v plnom rozsahu. Namieta, že by v danom prípade došlo k úmyselnému bezdôvodnému obohateniu. Má za to, že úmysel nie je možné v prípade nadobudnutia bezdôvodného

obohatenia prezumovať, úmysel je potrebné v súdnom konaní dokazovať a teda mal byť predmetom dokazovania počas súdneho konania a následne zdôvodnený v rozsudku. Žalovaný má za to, že žalobca v predmetnom súdnom konaní nepreukázal úmyselné bezdôvodné obohatenie žalovaného a keďže neunesol dôkazné bremeno súd mal aplikovať trojročnú objektívnu premlčaciu dobu. Žalovaný vo svojom odvolaní nesúhlasil s výrokom súdu, že zmluvná podmienka uvedená v čl. V. bod V.5 v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Súd pri určení neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa názoru žalovaného neaplikoval ustanovenia ale automaticky určil úrok z omeškania za neprijateľnú zmluvnú podmienku, o ktorej musel mať žalobca vedomosť, keďže tento úrok z omeškania je uvedený priamo vo VOP tvoriacich súčasť Zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10. K odvolaniu žalovaného sa žalobkyňa nevyjadрила.

11. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

12. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Podľa ustanovenia § 4 odsek 1 Zákon o spotrebiteľských úveroch s účinnosťou v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa odseku 2, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä
a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa odseku 5 od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

14. Podľa ustanovenia § 107 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa odseku 2, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

15. Podľa ustanovenia § 457 Občianskeho zákonníka, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

16. K odvolacej námietke žalovaného, že na danú vec je potrebné aplikovať trojročnú premlčaciu dobu, odvolací súd uvádza, že nie je možné sa stotožniť s tvrdením žalovaného o nemožnosti aplikácie 10 - ročnej premlčacej objektívnej doby vyplývajúcej z ustanovenia § 107 odsek 2 Občianskeho zákonníka pri posudzovaní žalobou uplatňovaného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Už v čase, kedy malo dôjsť k uzatvoreniu tohto právneho úkonu osobitný právny predpis a to zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 4 odsek 2 vyžadoval pod sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru vymedzené obligatórne náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere musela obsahovať. Rovnako ďalší osobitný právny predpis a to zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere v ustanovení § 4 odsek 5 zakazoval konať v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný sa svojej zodpovednosti za neuvedenie obligatórnych náležitostí, ktorých absencia môže ovplyvniť správanie spotrebiteľa a za konanie odporujúce dobrým mravom nemôže

zbaviť ani poukazom na princíp „ignorantia iuris non excusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) uplatnením jeho dôsledkov v neprospech žalobkyne. Rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere. Ak žalovaný ako subjekt dlhodobopôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov v rozpore so zákonom neuvedie predpísané náležitosti, ktoré zmluva o spotrebiteľskom úvere vyžaduje a nerešpektuje predpisy na ochranu spotrebiteľa jeho konanie nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia plnením z neplatného právneho úkonu minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby žalovaný nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť poskytnutím finančných prostriedkov žalobkyni na základe zmluvy, v ktorej absentujú podstatné náležitosti a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený. Pri posudzovaní uplatneného nároku sa tak správne vychádzalo z 10 - ročnej objektívnej premĺčacej doby upravenej v ustanovení § 107 odsek 2 Občianskeho zákonníka.

17. Súd I. inštancie okrem iného vyvodil absolútnu neplatnosť zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu v dôsledku nezrozumiteľnosti, čo spresnil tým, že zmluvné podmienky sú napísané nečitateľne malým písmom a rovnako tým istým malým písmom je napísaná aj zmluva o úvere.

18. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie v tom smere, že v dôsledku takto predloženej zmluvy spotrebiteľovi jej obsah nemohol byť spotrebiteľovi známy a preto takéto zmluvné dojednanie nemôže byť platné.

19. Po tomto zistení súdu, podľa názoru odvolacieho súdu už nebolo dôvodné zisťovať ďalšie podmienky vo vzťahu k bezúročnosti a bez poplatkovosti zmluvy, pretože dôsledkom neplatnosti uvedenej zmluvy je bezdôvodné obohatenie, ktorého obsahom je podľa ust. § 457 Občianskeho zákonníka povinnosť vrátiť druhému všetko, čo podľa neplatnej zmluvy dostal.

20. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalovaného za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. potvrdzuje ako vecne správny.

22. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 odsek 1 C.s.p. v spojení s § 255 odsek 1 C.s.p. tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania a žalobkyni sa ich náhrada nepriznáva.

23. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).